

Gott Nytt År 2014 från föreningen Ge det vidare och Stort Tack till er alla som gör detta projekt möjligt!

Året 2014 har blivit några dagar gammalt och den 13 januari började 22 nya elever på vår skola ICCO i Tanzania. Julen har inte bara varit ledighet och trevligt julfirande. Många svåra saker har hänt på skolan. Vid vårt årliga besök på skolan, hade vi med en dator till rektor Geoffrey, vilket gör att vi får mer omfattande information nu.

En av eleverna Kamiliusi, som gick ut skolan 2011 och som lyckats så väl i sitt idoga arbete insjuknade hastigt. Vi fick beskrivet i mail hur han svullnade upp, hur det rann blod i näsan och mycket annat. För två veckor sedan dog han. Det blev stor förstämning bland alla gamla elever och lärarna förstås. En av de gamla elever, som han jobbade nära med, Kamungu, fick hjälpa honom med allt och vara hans stöd och åka med honom till olika sjukhus. Han fördes från Rubya sjukhus, till sjukhuset i Biharamulo. Vad diagnosen var kan vi bara försöka gissa. På bilden står Kamiliusi tillsammans med sin syster framför huset som han byggt, cykel som han köpt och åkern där han redan planterat bananplantor. Många gamla elever liksom lärarna deltog i sorgesamling och begravning.

Några dagar före jul fick Geoffrey, vår rektor, ett brev från vår gamla elev och kvinnliga hjälplärare Witness, som sade upp sin anställning. Hon skall gifta sig. Det blev en stor förlust för skolan och ännu har vi inte kunnat hitta någon lösning. Framförallt är det Prisca tillsammans med Geoffrey, som funderar skarpt på vem de kan få in istället. Vi föreslog att Witness kanske kunde komma in en eller två dagar i veckan i alla fall i början, om hon inte bor för långt bort, vi vet inte var hon bor. Resor kan ju numera ordnas genom mc-taxi. Witness har fått stor erfarenhet att hjälpa eleverna och har varit ett stöd för dem, eftersom hon bott i ett rum på skolan. Hon känner också väl till symaskinerna tekniskt och kan avhjälpa fel när det trasslar till sig för eleverna. Nu är Prisca ensam med den kunskapen och allt annat i flickornas undervisning.

Vi är i alla fall tacksamma att vi fick förberett så mycket då vi var nere tre veckor i november. Dels var det avslutning då, och dels påbörjades den svåra processen med att välja ut nya elever bland alla dem som sökt.

Det var också mycket annat som blev gjort. Sjutton symaskiner fanns med bland allt det gods som i våras sänts med container till Dar es Salaam och sedan körts med lastbil till Ilemera. Symaskinerna monterades ihop av Per-Olof, Benson, Witness och Prisca. Då vi åkte tillbaka hem igen, stod tolv symaskiner prydligt uppställda, genomgångna och välfungerade och väntade på de nya eleverna. På varje symaskin målas en flickas namn och symaskinen får denna flicka då hon går ut skolan. Avsikten är, att var och en skall bli bekant med, och rädd om just sin maskin.

Tyger att börja klippa och sy är sorterade. De finaste tygerna finns sparade i containern för elevernas andra år. Första året är risken att man klipper helt galet, och att tyg förspills alltför stor, så därför sparas de finaste bitarna. Ingen av dessa flickor har hållit en sax eller nål och tråd i sin hand förut, och rakt inte sytt på en symaskin. Allt måste läras. Vi blir fulla av beundran när vi ser alla tecken på god undervisning och pedagogisk planering! Vi är glada för våra duktiga lärare och övrig personal!

Nysydd lakan väntade de nya eleverna. Prisca och Barbro köpte metervera i Bukoba och sedan sydde Prisca och Witness påslakan, örngott och underlakan till alla elever under jullovet. Bland allt vi fått med från Sverige fanns också påslakan med reklam för ett fotbollslag, så eleverna har också ett att byta med. Filtarna tvättade kokerskorna och de hade också storstädning av elevrummen liksom av kök och matsal.

Nyinköpta rullar med grönt och vitt tyg väntar på att sys upp till kjolar och blusar, flickornas skoluniform. Efter att först sy veckad kjol och blus i miniformat som träning, får flickorna ganska snart sy sina skoluniformer.

Även biblar, psalmböcker och mycket annat finns på plats inför vårterminen, och en del reparationer och annat blev gjorda under jullovet.

Väldigt mycket kläder hade vi fått med i år. Det berodde också på att PMU som ombesörjer transporten från Sverige varslade om, att de inte var säkra på, om de kan skicka fler containrar till Tanzania.

Missionärer och andra utlandsarbetare är numera så få, och antalet containrar som skickas har minskat. Efter mycket arbete med uppackning och sortering finns nu kläder undanlagda för denna kull elever och också mycket för nästa kull elever. Vi försöker få likadana T-shirts och långärmströjor så långt det går och gärna så lika byxor det går till pojkarna som "uniform". Det är värdefullt att de känner sig som en grupp. Många andra kläder går förstås åt också. Eleverna växer under sin tid på skolan och slitaget är stort med handtvätt och stark sol.

Under besöket i höstas åkte vi med två elever till Ndolage sjukhus. Den ene var Alifeus som hade fått en ögoninfektion med stor risk för att mista synen på detta öga. Geoffrey hade tagit med honom en gång tidigare då han också fått ögon droppar. Nu fick Alifeus nya ögon droppar och senare blir troligen en operation med hopp om att rädda delar av synen. Remidius hade under åren på skolan fått återkommande mycket häftiga smärtor i lumsken. 2012 tog vi honom till ett annat sjukhus, men det ledde inte till någon diagnos eller medicinering. Denna gång sattes en mycket häftig medicinering in och diagnosen blev STX, sexual transmitted infection. Det är vanligt med tidiga och lösa sexuella relationer och naturligtvis leder det till problem, inte bara Aids. På skolan får eleverna en ordentlig sexualundervisning och lärs, att för att undvika risken att bli smittad, är MM = Mke Mmoja = en hustru d.v.s. att leva i en trofast relation, den bästa medicinen. Men som alla vet är det en sak att få undervisning, det är en helt annan hur man lever.

Ett av flera stora glädjeämnen i år var besöket hos Jaspas, som vi tidigare berättat om. Det han åstadkommit på de två åren sedan han slutat på ICCO är otroligt. Nu fick vi se hans nya hus, ordentligt och skickligt byggt. Han hade också hustru, getter, många kunder, ger jobb till flera pojkar och har nu ytterligare en medhjälpare i Dastan. Dastan tog examen på ICCO i november och bor bara en kvarts väg från Jaspas. Nu arbetar de tillsammans. Båda två är mycket duktiga snickare, det kan man se på vad de åstadkommer. Vi har märkt flera gånger, att pojkar som slutat skolan slår sig samman och jobbar ihop. Man kan då åta sig större beställningar, hjälpa varandra med inköp och transporter, låna varandras verktyg och stötta varandra. Dessa "småföretag" med ICCO-snickare är väl sedda och uppskattade i byarna. På fotot ser vi Jaspars syster, Dastan, Jaspas, PeO, Jaspars hustru, och hans farmor.

För övrigt så gläder vi oss mycket när vi också i år fått se vad eleverna åstadkommit. De är också väldigt stolta över sina alster. Se bara på bilderna! Anesia med sina dukar. Felician, i mitten, i klänningen som hon sytt. Samt Remidius med sitt examensarbete. Varje flicka får med sig hem stol och bord som pojkarna tillverkat, så att de kan klippa till tyg och sitta och sy vid sin symaskin.

Vid höstens besök implementerades ett vattenprojekt på skolan. Rotaryföreningar hade genom Bengt Gustafsson Nykvarn, skänkt pengar som användes till inköp av SOLVATTEN. Istället för tids- och vedslukande kokning, renas vatten genom solenergi. Trötta och fattiga husmödrar hoppar alltför ofta över att koka vattnet, som hämtas i bäckar. Solvatten-dunken läggs i solen och efter två till sex timmar är vattnet klart att drickas. Faktiskt så presenterades denna dunk för Obama då han besökte KTH under sitt besök i Stockholm. Ett inplastat foto från detta besök väckte förtjusning bland alla på skolan. Obama är populär här förstås.

Inbjudan till ett seminarium gjordes till 25 personer, huvudsakligen kvinnor, som är de som sysslar med vattenhämtning och kokning. På inbjudan stod, att ett sätt att koka vatten utan vare sig ved eller kol skulle presenteras. Bland godset som kommit, fanns 72 Solvatten-dunkar, men alla delades inte ut på samma gång. De första som fick dunken har viss kontakt med skolan eller bor i närområdet, så att man kan stötta varandra i detta nya. Från skolan kan man förvissa sig om att dunken används och används rätt, svara på frågor som uppstår och annat. Vi vill att man först får kunskap och sedan, då man fått en dunk, visar att man ändrar gamla vanor och upplever värdet i dunken så att den verkligen blir använd. Visst kan en apparat bli stående i skåp även hos oss, även om andra säger, att den är så bra så bra. På seminariet fick alla deltagare förutom en dunk, också en hink med lock att förvara renat vatten i. Vår förhoppning är, att alla våra elever skall kunna få en Solvattendunk i framtiden Redan används en sådan på skolan till elevernas dricksvatten. Vi hoppas att detta projekt ökar intresset för vattenrening och bränslebesparing och blir till hjälp för redan hårt drabbade i skolans område och andra som lever under betydligt hårdare livsbetingelser än vad vi gör.

Ett nytt seminarium med nya inbjudna kommer att hållas snart

Seminariet hölls i skolans matsal, som hade fått en stor, färgstark målning på en vägg. Under våarna, då Berit Ek brukar vara på Ilemera tre månader, har hon olika vänner på besök och de besöker då förstås också skolan och uppmuntrar eleverna på olika sätt. Eva Nordblom som gjort målningen har besökt skolan flera gånger.

Se www.solvatten.se

Glada seminariedeltagare en regnig(!) dag i skolans matsal

Vi tackar er alla och hoppas att ni inte förtrötts att be och ge till vår skola!
Hälsningar från styrelsen för "Ge det vidare" genom Barbro och Per-Olof Olsson

www.gedetvidare.se

Gåvor: Bankgiro 5957-9359 eller SEB 5144-10 020 65

Medlemskap 100 kr per år. Ange "Medlemskap" vid inbetalning